

ний простір України є недостатньо захищеним від зовнішніх негативних пропагандистських інформаційно-психологічних впливів, загроз. Тому захист інформаційного суверенітету, створення потужної та ефективної системи інформаційної безпеки України, розроблення дієвих стратегій і тактик протидії медіазагрозам, повинні стати пріоритетними завданнями органів державної влади та недержавних інститутів.

Список використаних джерел

1. Доктрина інформаційної безпеки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon3.rada.gov.ua/laws/show/514/2009>. 2. Петрик В. Сутність інформаційної безпеки держави, суспільства та особи [Електронний ресурс]. / В. Петрик. // – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3222>. 3. Про основи національної безпеки України: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351. 4. Харченко В. С. Інформаційна безпека. / В.С. Харченко.// Глосарій. – К.: КНТ, 2005.

А. М. Гомон

ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА СУСПІЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ В УКРАЇНІ

Глобальний процес інформатизації перетворив інформацію на найважливіший інструмент влади та управління. Сучасні інформаційні та телекомунікаційні технології водночас є і продуктом, і головною рушійною силою розвитку суспільства, а також потужним впливом на суспільну свідомість.

Інформаційно-технологічна революція спричинила низку проблем, наприклад, інформаційну безпеку, серед аспектів якої основне місце посідає інформаційно-психологічна безпека суспільної свідомості. Суспільна свідомість – це сфера масової свідомості, свідомості суспільства, де функціонують узагальнені визначальні та значущі уявлення, стереотипи, міфи і традиції, – тобто всі знання, які перетворені на переконання.

На теперішній час є всі підстави стверджувати, що інформаційно-психологічний вплив у постіндустріальному суспільстві визначає суспільну свідомість. Маніпуляція суспільною свідомістю і формування громадської думки щодо вирішення певних політичних завдань відбувається завдяки високому рівню розвитку інформаційних технологій, засобів масової інформації (ЗМІ). Фактично аудиторії нав'язується певна модель реальності, насамперед реальності соціально-політичної. Використання сучасних ЗМІ у боротьбі за політичну й економічну владу – реалії сьогодення, які неможливо ігнорувати.

Звичним явищем стає використання впливу на суспільну свідомість через застосування людського конформізму. Ми живемо в стані конформізму – напруженого конфлікту між цінностями індивідуальними і цінностями оточуючих. Конформізм визначають як зміну поведінки чи переконання через реальний чи уявний тиск іншої людини чи групи. Якщо певна людина чи група людей, які намагаються на нас вплинути, приваблюють нас, викликають довіру, їх судження здаються нам розумними, то ми схильні до того, щоби піддатися їх впливу й сприйняти їх цінності. Наприклад, дуже часто ЗМІ поширюють так звані соціологічні опитування громадської думки, додаючи певну власну інтерпретацію. Ця інформація впливає на вибір щонайменше тридцяти відсотків реципієнтів.

В сучасній Україні, з одного боку, спостерігається «вестернізація» культурного медіа-простору, а з другого – продовжується панування проросійських ЗМІ, російськомовних друкованих видань, теле- і радіопродукції тощо. Ця друга нагальна проблема доволі часто обговорюється, а от прищеплення низькопробної масової культури Заходу, насамперед американської, яке також штучне, взагалі залишається поза

увагою. Майже повністю замовчується проблема, що Україна фактично стала ареною сутички різних культур і запеклої боротьби за домінування над її територією.

Таке становище призводить до поступового руйнування самої психічної основи буття української нації і повного підпорядкування національної свідомості колишнім супротивникам холодної війни. Слід пам'ятати, що Україна – держава поліетнічна і мультикультурна, і тому постійно існує потреба врахування цих важливих особливостей. Проблема етнонаціональної безпеки щодо виникнення та вирішення етнонаціональних конфліктів завжди безпосередньо пов'язана з державною політикою у сфері інформації, усім характером висвітлення будь-якої інформації мас-медіа, нормативно-правовою базою функціонування ЗМІ та дієвим громадським контролем.

Список використаних джерел

1. Данченко О., Романенко Ю. *Архетипи соціального життя і політика: глибинні регулятиви психополітичного повсякдення*. К.: Либідь, 2001. 334 с. 2. Лисенко В. *Проблеми інформаційної незалежності держави. Політичний менеджмент*. 2006. №4. С. 135 – 147. 3. Панарин И. Н. *Технология информационной войны*. М.: «КСИП+», 2003. 320 с. 4. Требін М. *Інформаційне суспільство. Війни нової епохи*. Віче. 2002. №4 (121). С. 64 – 68.

О. В. Котлярова

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ. КІБЕРБЕЗПЕКА

В сучасному світі швидкими темпами розвиваються цифрові технології. Один з напрямків їх розвитку – персональні електронні пристрої, такі, як мобільні телефони, планшети, ноутбуки та нетбуки, а також портативні пристрої зберігання інформації. Основне завдання цих пристроїв – робота з інформацією – загальною, приватною, комерційною і, звісно, секретною.

Саме за секретною інформацією завжди і полюють. Для більшості злочинців основна ціль – гроші, відповідно й інформація, яку вони, зазвичай, шукають – цінна. Вона має ціну для конкретної людини, підприємства, корпорації або армії.

Більшість країн приділяють особливу увагу інформаційній безпеці, захист даних став майже частиною культури. Наприклад, інформаційна безпека особистості – захищеність психіки й свідомості людини від небезпечних інформаційних впливів: дезінформування, маніпулювання свідомістю, спонукання до образ, злочинів, самогубства тощо. З'явилося поняття «кібергігієна» – це заходи, які направлені на захист приватної інформації на персональних цифрових пристроях.

Якщо говорити про інформаційну безпеку в цілому – це забезпечення трьох параметрів: конфіденційності, доступності і цілісності.

Цілісність інформації означає, що ця інформація повинна зберігатися в тому вигляді, в якому її створив автор, і не може бути модифікована або знищена особою, яка не має прав доступу до неї.

На рівні особистості всі ці поняття настільки ж важливі, як і на рівні підприємства або держави. Тому розглянемо, що таке інформаційна безпека для однієї, конкретно взятої людини.

Конфіденційність в цьому випадку означає, що власні, приватні, дані треба бергти від сторонніх. Обмежити доступ сторонніх осіб до своїх документів, фотографій, файлів. Особливої уваги треба приділяти паролем – вони повинні бути не простими, тобто складатися не менше, ніж з 8 символів, нести в собі великі і малі букви, цифри, підкреслення або дефіси. Паролі повинні бути відомі і доступні тільки автору, і доступ до електронних пристроїв, на яких є особиста або секретна інформація, повинен бути тільки під паролем.